

na dobu přechodnou, neboť to s sebou přináší již sama povaha podnikatelské činnosti žalované firmy. (Srovnej též rozhodnutí čis, 985 a 6019 sb. n. s., která se sice týkají provozování živností stavebních podle zákona ze dne 26. prosince 1893, čis. 193 ř. zák., ale jichž odůvodnění se co do zásady hodí i na tento do jisté míry obdobný případ.) Rovněž jest souhlasiti s názorem rekursního soudu, že jde o spor, který se vztahuje na činnost spojenou s podnikatelskou živností žalované firmy. Po té stránce stačí odkázati stěžovatelku na správné důvody napadeného usnesení.

Čís. 10819.

Vklad převodu vlastnického práva k nemovitosti, zatížené předkupním právem, nelze pro jinou osobu než tu, pro kterou zní předkupní právo, povolit, neprokázal-li žadatel zánik předkupního práva listinami. Nestačí pouhá — byť i úřední — znalost pravého stavu věci u soudu.

Ustanovení smlouvy, že »jeden každý z postupitelů má míti předkupní právo na celou nemovitost, kdyby z jakéhokoliv důvodu jeden nebo druhý z nynějších spolumajitelů a postupitelů předkupní právo vykonávati nechtěl anebo nemohl«, jest vykládati tak, že předkupní právo ohledně obou polovin nemovitosti lze vykonati jen tak, by obě byly vlastnictvím buď původních postupitelů (jednoho z nich) aneb vlastnictvím nabyvatelky, nikoliv však, by snad jedna polovice zůstala této a jedna oněm anebo jednomu z nich.

(Rozh. ze dne 22. května 1931, R II 176/31.)

Na nemovitosti, připsané vlastnický Jiřině M-ové, vázlo předkupní právo pro prodatele Karla a Amalii Š-ových. Jiřina M-ová prodala nemovitost Amalii Š-ové. **K n i h o v n í s o u d** povolil vklad vlastnického práva pro Amalii Š-ovou. **R e k u r s n í s o u d** k rekursu Karla Š-a knihovní žádost zamítl. **D ů v o d y:** Podle stavu pozemkové knihy je při vkladu vlastnického práva pro Jiřinu M-ovou vloženo právo vlastnické, obmezené zákazem zcizení a zadlužení a v kupní smlouvě jest mimo to vyhraženo právo předkupní pro zcizitele Karla a Amalii Š-ových. Kupní smlouvou ze dne 20. prosince 1930 prodala M-ová vložku Amalii Š-ové a byla kupní smlouva knihovně provedena, aniž byl proveden důkaz, že stěžovateli byla nemovitost k výkupu nabídnuta, takže převod vlastnického práva neměl býti povolen. Předkupní právo jest ve prospěch manželů Š-ových knihovně vtěleno.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadené usnesení jest správné ve výroku i v důvodech, pokud se týká polovice nemovitosti, patřivší kdysi Karlu Š-ovi. Názor dovolací stížnosti, že nastal případ upravený v odst. X. odstupní smlouvy ze

dne 11. ledna 1924, podle něhož »jeden každý z postupitelů má míti právo předkupní na celou nemovitost, kdyby z jakéhokoli důvodu jeden neb druhý z nynějších spolumajitelů a postupitelů právo předkupní vykonávati nechtěl, anebo nemohl« a že případ nastal proto, že druhý postupitel Karel Š. nemůže vykonávati své předkupní právo pro duševní chorobu a úplnou nemajetnost, kteréžto důvody byly úředně známy i knihovnímu soudu první stolice, neobstojí. Vklad převodu vlastnického práva k nemovitosti zatížené předkupním právem nelze pro jinou osobu než pro tu, pro kterou předkupní právo zní, povoliti, neprokázal-li žadatel zánik předkupního práva způsobem předepsaným v knihovním zákoně, totiž listinami (srov. §§ 26, 94 kn. zák. a rozh. čís. 9304 sb. n. s.). To se tu nestalo. Pouhá — byť i úřední — znalost pravého stavu věci u soudu nemůže listinný důkaz ten nahraditi a proto nestačí. Neprávem vytýká dovolací stížnost napadenému usnesení, že knihovní žádosti nevyhověl, usnesení prvního soudu nepotvrdil alespoň co do polovice patřivší kdysi dovolací stěžovatelce Amalii Š-ové a pro ni zatížené předkupním právem. Z řečeného odstavce X. odstupní smlouvy plyne při výkladu podle § 914 obč. zák. úmysl stran, že předkupní právo ohledně obou polovin nemovitostí lze vykonávati jen tak, by obě, celá nemovitost, byly vlastnictvím buď původních postupitelů Š-ových (pokud se týče jednoho z nich) anebo vlastnictvím dřívější nabyvatelky Jiřiny M-ové, ale nikoli tak, by snad jedna polovice zůstala této a jedna oněm anebo jednomu z nich.

Čís. 10820.

**Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).
Neoprávněný výkon živnosti (zastupování notářem po živnostensku ve sporných věcech) aneb podniku nelze o sobě podřaditi pod žádné ustanovení zákona o nekalé soutěži.**

(Rozh. ze dne 22. května 1931, Rv II 479/30.)

Žalující advokát domáhal se na žalovaném notáři, by bylo uznáno právem, že žalovaný jest povinen zanechat zastupování stran po živnostensku v občanských sporech u okresních soudů. *Procesní soud první stolice* žalobu zamítl. *Důvody:* V přijímání zastupování v občanských sporech u okresních soudů nelze o sobě shledávati pochybení proti zákonu o nekalé soutěži čís. 111 z roku 1927, zejména pak proti § 1 tohoto zákona. Toto ustanovení zákona předpokládá, že se žalovaný v hospodářském styku ocitl v rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým poškoditi soutěžitele. Této skutkové podstaty nebylo by však ani tehdy, kdyby žalovaný nebyl oprávněn přijímati takové zastupování, neboť povaha rozporu s dobrými mravy soutěže nezávisí snad již na tom, zdali jednající byl v této činnosti podle předpisů živnostenských po případě jiných zákonů vůbec oprávněn nebo nebyl, nýbrž předpokládá bez ohledu na otázku oprávnění určité skut-